

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๕๑๒/๓๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 19193
ร.ด. ๓.ก. 2558 8.30

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๖ ๓.ก. 2558

๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ จัดเข้าวาระ.....

เรื่อง การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของไทยในองค์การความร่วมมือด้านไม้ไผ่และหวายระหว่างประเทศ
(International Network for Bamboo and Rattan – INBAR)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่ ๑๔

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๓๔๔๑๐
ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยตัวนกรณีการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของไทยในองค์การความร่วมมือด้านไม้ไผ่และหวายระหว่างประเทศ (International Network for Bamboo and Rattan – INBAR) ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ประกอบกับ มาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และหลักเกณฑ์การพิจารณาความหมายและองค์ประกอบของคำว่าหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๖-๗/๒๕๕๑ แล้ว เห็นว่า องค์การความร่วมมือด้านไม้ไผ่และหวายระหว่างประเทศ (INBAR) เป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีได้แสงผลกำไร (an autonomous, non-profit, International Organization) จัดตั้งขึ้นตาม Agreement on the Establishment of the International Network for Bamboo and Rattan ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อปี ๒๕๔๐ การที่ไทยจะเข้าเป็นภาคีจะต้องดำเนินการโดยการภาคยานุวัติ (accession) ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาให้มีผลผูกพันความตกลงฯ อันเป็นกระบวนการทำหนังสือสัญญา โดยความตกลงฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของผู้บริโภคและผู้ผลิตไม้ไผ่และหวาย โดยมีสาระสำคัญกำหนดให้มีการสนับสนุนด้านกลยุทธ์ ปรับปรุงการวิจัยและพัฒนา การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการใหม่ ๆ ในการใช้ไม้ไผ่และหวาย และให้ความช่วยเหลือในการปรับปรุงนโยบายด้านการค้าให้แก่ประเทศภาคี ส่วนประเทศภาคีต้องจัดให้มีหน่วยงานผู้ประสานงานกลางเพื่อติดต่อสื่อสารกับ INBAR ตลอดจนจ่ายเงินสนับสนุนรายปีให้แก่ INBAR โดยมีการใช้ถ้อยคำที่มุ่งหมายให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ กรณีจึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญฯ

แต่โดยที่ข้อ ๑ วรรคสอง ของความตกลงฯ กำหนดให้ INBAR ได้รับสถานะทางกฎหมาย รวมทั้งเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในดินแดนของประเทศภาคีตามที่จะได้ทำความตกลงกับประเทศภาคี ดังนั้น หากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยืนยันได้ว่า ในชั้นการภาคยานุวัติ ความตกลงฯ ไม่มีความจำเป็นต้องให้สถานะทางกฎหมายหรือเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่ INBAR หรือเจ้าหน้าที่ของ INBAR กรณีจะไม่จำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา อีกทั้งไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาประเภทอื่นตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ จึงไม่ต้องได้รับความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายติสทัต โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๔๐๐-๙ ต่อ ๒๓๐๓ (นางวรรณมณี)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๕๘๕๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th